

Samen kerken.....

Geduld.

Geduld is een schone zaak, zo luidt een spreekwoord. En het is waar, het is een schone zaak. Regelmatig vertel ik mensen die ziek zijn (patiënten) dat het woord “patiënt” een link heeft met het woord “geduld”. En dat je als patiënt ook geduld moet hebben, wachten op herstel. Ik ben nu zelf een korte periode patiënt (geweest). En dit heb ik wel gemerkt: zo'n opmerking kan gemakkelijk gemaakt worden. Het oefenen van geduld is duidelijk lastiger.

En een verblijf in een ziekenhuis kan ook een behoorlijke oefening zijn in geduld. Een groot deel van de dag gaat voorbij met wachten, wachten op een onderzoek, wachten op de uitslag, wachten op bezoek, noem maar op. Het kan ook niet anders, maar de mens die gewend is actief bezig te zijn moet dan wel omschakelen.....

Geduld is een schone zaak en soms kan het tekort aan geduld vragen oproepen. Waarom duurt het zo lang, waarom gebeurt dit zo? En in een breder verband kan dat een vraag naar God worden. Waarom, God, waarom gebeuren de dingen zoals ze gebeuren, waarom overkomt mij dit? Waarom gebeuren deze dingen in de wereld, waarom doen mensen dit elkaar aan? De vragen zijn dan al veel breder dan alleen omtrent gezondheid en ziekte. De vragen gaan dan ook over bijvoorbeeld het recht en de vrede.

Soms heeft een mens ook niet het geduld om te wachten, soms heeft een mens ook niet de tijd om te wachten. Heb ik als mens nog wel geduld met God? En nu draai ik het om. Wij hebben niet altijd geduld met God, God heeft wel geduld met ons. Veel vragen die beginnen met “Waarom” zijn terug te voeren op menselijk of onmenselijk gedrag. Niet alle, maar wel veel. De vraag: “Waarom overkomt mij dit?” heeft soms een duidelijk antwoord. De vragen omtrent geweld hebben ook vaak een duidelijk antwoord.

God heeft geduld met ons. Waarom dat zo is, dat weet ik niet. Maar ik geloof dat wij mensen wijs en geduldig kunnen worden. Ik denk dat God dat voor ons hoopt.

ds. Gerco Veening
predikant van de Protestantse Gemeente te Borne.